

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

84

WET van 21 februari 1957 tot regeling van het door verwerking tot nuttige produkten onschadelijk maken van ondeugdelijk materiaal van dierlijke herkomst. (Destructiewet.)

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is ter voorkoming van gevaar, schade of hinder voor de openbare gezondheid regelen vast te stellen omtrent het door verwerking tot nuttige produkten onschadelijkmaken van ondeugdelijk materiaal van dierlijke herkomst;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Algemene bepalingen

Artikel 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

„Onze Minister”: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;

„inspecteur”: inspecteur, bedoeld in artikel 24, in het betrokken gebied belast met het toezicht op de nakoming van deze wet;

„vlees”: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 2 van de Vleeskeuringswet (*Stb.* 1919, 524) ¹);

„vleeswaren”: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 2 van de Vleeskeuringswet (*Stb.* 1919, 524);

„slachtdieren”: eenhoevige dieren, runderen, schapen, geiten en varkens;

„destructie”: door verwerking tot nuttige produkten in een destructor onschadelijkmaken van destructiemateriaal;

„destructor”: inrichting, uitsluitend of in hoofdzaak bestemd tot het door verwerking tot nuttige produkten onschadelijkmaken van ondeugdelijk materiaal van dierlijke herkomst;

„ondernemer”: natuurlijke of rechtspersoon, aan wie of aan welke een vergunning, als bedoeld in artikel 5, is verleend.

Artikel 2. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder „destructiemateriaal”:

a. materiaal van dierlijke herkomst, dat ingevolge de Vleeskeuringswet (*Stb.* 1919, 524) of de Veewet ²) moet worden onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier, onschadelijk gemaakt of vernietigd;

b. bedorven of op andere wijze ondeugdelijk geworden vlees of vleeswaren;

c. hoornvlees, afkomstig van slachtdieren, voorzover het niet ter plaatse, waar de slachting is verricht, van de huid is verwijderd;

d. baarmoeders, scheden, roeden, navelzakken, ogen en darmslijm, afkomstig van slachtdieren;

e. materiaal van dierlijke herkomst, hetwelk niet ten in- of doorvoer kan worden toegelaten, tenzij het door de belanghebbenden binnen tweemaal 24 uren wordt teruggevoerd naar het land van herkomst;

f. pluimvee, gedood op grond van artikel 3 der Vogelziektenwet ³) en kennelijk niet voor menselijke consumptie ge-

schikte afvallen van wild en gevogelte, ontstaan in inrichtingen, waar het slachten van wild en gevogelte als bedrijf wordt uitgeoefend, met uitzondering van de afvallen, aan welke een andere nuttige bestemming wordt gegeven;

g. dode honden en katten;

h. dode dieren, gestorven in dierentuinen of pelsdierfokkerijen, met uitzondering van dode dieren of delen van dode dieren, aan welke een andere nuttige bestemming wordt gegeven.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt eveneens verstaan onder „destructiemateriaal”: afvallen van slachtdieren, niet reeds vallende onder het eerste lid, met uitzondering van die, welke naar het oordeel van het hoofd van de keuringsdienst, bedoeld in artikel 20 van de Vleeskeuringswet (*Stb.* 1919, 524), rein zijn of, met het oog op hun bestemming, te zijnen genoegen zijn gereinigd.

3. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt voorts verstaan onder „destructiemateriaal”:

a. vis, delen daarvan en visafvallen;

b. de delen, genoemd in de krachtens artikel 2, eerste lid, onder a, tweede alinea, van de Vleeskeuringswet (*Stb.* 1919, 524), uitgevaardigde algemene maatregel van bestuur;

c. bij algemene maatregel van bestuur aangewezen ander materiaal van dierlijke herkomst;

indien het onder a, b of c bedoelde materiaal door het in artikel 17, eerste lid, onder d, bedoelde gezag is aangewezen als materiaal, dat uit een oogpunt van openbare gezondheid gevaar, schade of hinder oplevert.

Artikel 3. 1. Destructiemateriaal moet onschadelijk worden gemaakt volgens de bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften.

2. Het bepaalde in het eerste lid lijdt uitzondering, wanneer de burgemeester of Onze Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening bij het nemen van een beslissing, als bedoeld in artikel 21 van de Veewet, een andere wijze van onschadelijkmaken beveelt.

Artikel 4. Het is verboden destructiemateriaal aan destructie te onttrekken.

Destructoren

Artikel 5. 1. Het is verboden zonder vergunning een destructor op te richten, in werking te brengen, in werking te houden, uit te breiden of te wijzigen. De vergunning kan door Onze Minister in het belang van een doelmatige voorziening in de destructie worden verleend. De vergunning wordt verleend voor onbepaalde tijd.

2. Bij het verlenen van een vergunning kunnen door Onze Minister in het belang van een doelmatige voorziening in de destructie voorschriften worden gegeven.

3. Onze Minister kan in het belang van een doelmatige voorziening in de destructie de vergunning intrekken, de bij de vergunning gegeven voorschriften intrekken of wijzigen, dan wel nieuwe voorschriften geven.

4. Een beschikking ingevolge dit artikel wordt in de *Nederlandse Staatscourant* bekendgemaakt.

Artikel 6. Het is de ondernemer verboden zonder bijzondere vergunning van Onze Minister ander materiaal dan destructiemateriaal ter verwerking in een destructor te verzamelen of te doen verzamelen. Bij het verlenen van de vergunning kunnen voorschriften worden gegeven. Een vergunning wordt niet verleend dan na overleg met Onze Minister, wie het mede aangaat.

¹) Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 mei 1955 (*Stb.* 213).

²) *Stb.* 1920, 153, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 mei 1955 (*Stb.* 213).

³) *Stb.* J 585 gewijzigd bij de wet van 12 oktober 1950 (*Stb.* K 443).

Artikel 7. 1. Ingeval een vergunning, als bedoeld in artikel 5 of in artikel 6, wordt ingetrokken, de bij een vergunning gegeven voorschriften worden gewijzigd, dan wel nieuwe voorschriften worden gegeven, wordt aan de ondernemer, nadat hij door Onze Minister is gehoord, door het Rijk een schade-loosstelling toegekend naar de mate van het nadeel, dat voor hem ontstaat.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere voorschriften gegeven omtrent de vaststelling van de schadeloosstelling en de wijze van betaling daarvan.

Artikel 8. 1. Een vergunning wordt door Onze Minister vervallen verklaard, ingeval de destructor door de ondernemer, anders dan tijdelijk als gevolg van overmacht, buiten werking wordt gesteld.

2. Een beschikking ingevolge dit artikel wordt in de *Nederlandse Staatscourant* bekendgemaakt.

Artikel 9. Bij algemene maatregel van bestuur worden voorschriften gegeven omtrent de inrichting en de werkwijze van de destructoren, het ophalen, het vervoer en de bewaring van destructiemateriaal door de ondernemers en de door hen ten aanzien van het destructiemateriaal te voeren administratie.

Artikel 10. 1. Onze Minister stelt voor iedere ondernemer met het oog op een doelmatige voorziening in de destructie het gebied vast, waarin deze, met uitsluiting van andere ondernemers, terzake van destructie werkzaam is.

2. Onze Minister kan in het belang van een doelmatige voorziening in de destructie en met inachtneming van het bepaalde in het derde, vierde en vijfde lid de in het eerste lid bedoelde gebieden wijzigen.

3. Een gebied kan niet worden gewijzigd, alvorens de besturen van de daarbij betrokken gemeenten en ondernemers zijn gehoord.

4. Het horen van gemeentebesturen geschiedt door tussenkomst van Gedeputeerde Staten.

5. Ingeval een gebied wordt gewijzigd, wordt door Onze Minister, de daarbij betrokken ondernemers gehoord, vastgesteld:

a. een aan de ondernemer naar de mate van zijn nadeel tengevolge van de wijziging door het Rijk toe te kennen schadeloosstelling;

b. een door de ondernemer naar de mate van zijn voordeel tengevolge van de wijziging aan het Rijk te betalen bedrag.

6. Een ondernemer kan, als gevolg van overmacht, in afwijking van het bepaalde in het eerste lid, door overdracht tijdelijk zijn werkzaamheden geheel of gedeeltelijk doen verrichten door een of meer andere ondernemers. De ondernemers geven van deze overdracht terstond kennis aan Onze Minister en aan de daarbij betrokken gemeentebesturen. Overdracht voor een duur, langer dan drie maanden, behoeft de toestemming van Onze Minister.

7. Overdracht van werkzaamheden, als bedoeld in het zesde lid, kan door Onze Minister voor de duur der overmacht aan een ondernemer worden opgelegd. Iedere daarbij door Onze Minister aangewezen ondernemer is verplicht de over te dragen werkzaamheden te verrichten. Het vijfde lid is met betrekking tot het toekennen van schadeloosstelling aan of het betalen van een bedrag door de ondernemer van overeenkomstige toepassing. Aan de ondernemer, tegen wie wegens handelen of nalaten in strijd met de bij of krachtens deze wet aan hem opgelegde verplichtingen de bijkomende straf is uitgesproken, bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder c, van de Wet op de economische delicten¹⁾, wordt terzake van overdracht van werkzaamheden tijdens de duur van deze straf geen schadeloosstelling toegekend.

¹⁾ *Stb.* K 258, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 juni 1956 (*Stb.* 427).

8. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere voorschriften worden gegeven omtrent de vaststelling van de schade-loosstelling en het bedrag, als bedoeld in het vijfde lid en als bedoeld in het zevende lid, alsmede omtrent de wijze van betaling daarvan.

9. Een beschikking ingevolge dit artikel wordt in de *Nederlandse Staatscourant* bekendgemaakt.

Artikel 11. Hoofden en bestuurders van een destructor nemen alle maatregelen, nodig om te verzekeren, dat bij de destructor de voorschriften van deze wet, of krachtens of ingevolge deze wet gegeven, worden nageleefd.

Destructiemateriaal

Artikel 12. 1. De eigenaar of houder van destructiemateriaal is verplicht, dit overeenkomstig de in artikel 17, eerste lid, bedoelde plaatselijke verordening aan te geven, alsmede het ter beschikking te houden van en af te staan aan het bestuur van de gemeente, waar het zich bevindt.

2. Het bestuur van de gemeente draagt het in het eerste lid bedoelde destructiemateriaal met inachtneming van het bij de plaatselijke verordening, dan wel bij de overeenkomst, bedoeld in artikel 17, derde lid, bepaalde, over aan de ondernemer, tot wiens gebied de gemeente behoort. Het doet te dien aanzien een administratie voeren, aansluitende bij de door de ondernemer ingevolge artikel 9 te voeren administratie.

3. De ondernemer is verplicht tot het ophalen, het vervoeren en de destructie van het in het eerste lid bedoelde destructiemateriaal, overeenkomstig de bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften.

Artikel 13. 1. Onze Minister kan op verzoek van een gemeentebestuur voor de gemeente of gedeelten van de gemeente, zo nodig onder door hem te stellen voorwaarden, ontheffing verlenen van de verplichtingen, bedoeld in artikel 12, tweede en derde lid.

2. Door Onze Minister kan tevens, zo nodig onder door hem te stellen voorwaarden, ontheffing worden verleend van de in artikel 12 bedoelde verplichtingen ten aanzien van destructiemateriaal, dat door bijzondere omstandigheden niet overeenkomstig de bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften kan worden opgehaald, vervoerd of onschadelijk gemaakt.

3. Artikel 12, tweede en derde lid, vindt geen toepassing ten aanzien van destructiemateriaal:

a. als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a en b, afkomstig uit het gebied van door Onze Minister aangewezen keuringsdiensten, als bedoeld in artikel 20 van de Vleeskeuringswet (*Stb.* 1919, 524), dat is bestemd voor voeding van dieren, welker eigenaar op grond van bijzondere omstandigheden van Onze Minister een daartoe strekkende vergunning heeft ontvangen;

b. dat ingevolge vergunning van Onze Minister wordt bestemd tot gebruik voor wetenschappelijke doeleinden, dan wel voor verwerking tot pharmaceutische of chemische preparaten in door Onze Minister aangewezen fabrieken;

c. dat ingevolge vergunning van Onze Minister wordt bestemd tot vervaardiging van met name genoemde producten in door Onze Minister aangewezen fabrieken.

4. Met betrekking tot een ontheffing of vergunning, als bedoeld in het eerste, tweede of derde lid, alsmede met betrekking tot de medewerking van de gemeentebesturen aan de uitvoering van het bepaalde in het derde lid, worden bij algemene maatregel van bestuur nadere voorschriften gegeven. Indien het betreft een ontheffing, voorzien deze voorschriften in elk geval in de wijze van onschadelijkmaken van het destructiemateriaal, waarop de ontheffing betrekking heeft. Indien het betreft een vergunning, kunnen deze voorschriften voorzien in de vordering van gelden van belanghebbenden ter bestrijding van de kosten, verbonden aan de uitvoering van het derde lid.

5. Artikel 12 vindt geen toepassing ten aanzien van destructiemateriaal, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder g, hetwelk overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur gegeven voorschriften op andere wijze wordt onschadelijk gemaakt.

6. Artikel 12 vindt geen toepassing ten aanzien van destructiemateriaal, als bedoeld in artikel 2, derde lid, wanneer het op de eerste werkdag, volgende op die der aanwijzing overeenkomstig dat lid, is afgevoerd naar een inrichting om te worden verwerkt tot nuttige producten of om te worden gebezigd voor voeding van dieren.

Artikel 14. 1. De eigenaar van destructiemateriaal heeft, volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen, aanspraak op een door de ondernemer te betalen vergoeding voor de huiden van eenhoevige en herkauwende dieren, behoudens in bij die algemene maatregel van bestuur aangegeven uitzonderingsgevallen.

2. De eigenaar van destructiemateriaal heeft volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen eveneens aanspraak op een door de eigenaar van dieren, die een vergunning heeft ontvangen, als bedoeld in artikel 13, derde lid, onder a, te betalen vergoeding voor het aan deze geleverde destructiemateriaal.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kan voorts worden geregeld, in welke gevallen en op welke voet de ondernemer aan de eigenaar van destructiemateriaal, als bedoeld in artikel 2, tweede lid, een vergoeding is verschuldigd.

Artikel 15. 1. De eigenaar of houder van een gestorven of in nood gedood slachtdier, hetwelk ingevolge de Vleeskeuringswet (*Stb.* 1919, 524) onbruikbaar moet worden gemaakt voor voedsel voor mens en dier, is verplicht zorg te dragen, dat het vóór de overdracht aan de ondernemer niet van de huid wordt ontdaan.

2. Deze verplichting geldt niet met betrekking tot het in het eerste lid bedoelde slachtdier, hetwelk in een slachterij, als bedoeld in artikel 19 van de Vleeskeuringswet (*Stb.* 1919, 524), van de huid wordt ontdaan.

Plaatselijke voorzieningen

Artikel 16. De aan de gemeenteraad ingevolge de artikelen 167 en 168 der gemeentewet¹⁾ toekomende bevoegdheid wordt ten aanzien van het onderwerp, waarin deze wet voorziet, slechts beperkt door hetgeen bij of krachtens deze wet uitdrukkelijk is geregeld.

Artikel 17. 1. Bij plaatselijke verordening worden regelen gesteld terzake van:

- de aangifte en de bewaring door de eigenaar of houder van destructiemateriaal;
- het ophalen en het vervoer van destructiemateriaal;
- de overdracht van destructiemateriaal aan de ondernemer;
- de aanwijzing en het gezag, bevoegd tot het doen van de aanwijzing, bedoeld in artikel 2, derde lid.

2. Bij plaatselijke verordening wordt zo nodig tevens aangewezen een plaats, waar secties op slachtdieren worden verricht.

3. Indien en voorzover omtrent de in het eerste lid, onder b en c, genoemde onderwerpen tussen de gemeente en de ondernemer een overeenkomst wordt gesloten, behoeft de plaatselijke verordening daaromtrent geen bepalingen te bevatten.

Artikel 18. 1. De besluiten tot vaststelling, wijziging of intrekking van de plaatselijke verordening, bedoeld in artikel 17, zijn onderworpen aan de goedkeuring van Gedeputeerde

Staten. De artikelen 230 en 231 der gemeentewet zijn van toepassing.

2. Alvorens te beslissen winnen Gedeputeerde Staten het advies in van de inspecteur. Zij zenden de inspecteur afschrift van hun besluit.

3. Het besluit van Gedeputeerde Staten, waarbij de goedkeuring wordt geweigerd, wordt met redenen omkleed.

4. De gemeenteraad en de inspecteur kunnen van het besluit van Gedeputeerde Staten binnen dertig dagen na ontvangst van het afschrift van het besluit bij Ons in beroep komen. Artikel 236 der gemeentewet is van toepassing.

5. Wordt, buiten het geval van voorziening, bedoeld in het vierde lid, het besluit van Gedeputeerde Staten door Ons vernietigd, dan doen deze opnieuw uitspraak met inachtneming van Onze beslissing.

6. De artikelen 166 en 169—173 der provinciale wet²⁾ en de artikelen 197, 199, 203, 205 en 206 der gemeentewet zijn van toepassing met dien verstande, dat de afkondiging geschiedt binnen veertien dagen, nadat het besluit, waarbij de goedkeuring is verleend, onherroepelijk is geworden.

Artikel 19. 1. Indien niet binnen een jaar na het inwerkingtreden van deze wet een verordening, als bedoeld in artikel 17, is vastgesteld, geschiedt de vaststelling door Gedeputeerde Staten, tenzij Wij van de in dat artikel bedoelde verplichting op verzoek van de gemeenteraad ontheffing hebben verleend.

2. Alvorens een besluit te nemen, winnen Gedeputeerde Staten het advies van de inspecteur in. Zij zenden de inspecteur afschrift van hun besluit.

3. De gemeenteraad en de inspecteur kunnen van het besluit van Gedeputeerde Staten binnen dertig dagen na ontvangst van het afschrift van het besluit bij Ons in beroep komen. Artikel 236 van de gemeentewet is van toepassing.

4. Gedurende de termijn voor en de behandeling van het beroep blijft het besluit van Gedeputeerde Staten buiten werking.

Artikel 20. 1. Indien gemeenten, hetzij afzonderlijk, hetzij gezamenlijk, in overeenstemming met de ondernemer een voorziening treffen terzake van het op een of meer verzamelplaatsen bijeenbrengen van destructiemateriaal, wordt in de deswege te harer laste komende kosten jaarlijks bijgedragen door de ondernemer naar de mate van zijn uit de getroffen voorziening voortvloeiende voordelen.

2. Indien tussen de gemeente en de ondernemer geen overeenstemming wordt bereikt omtrent de bijdrage, bedoeld in het vorige lid, kan elk der partijen de bemiddeling inroepen van Gedeputeerde Staten of, indien de voorziening gemeenten betreft, welke niet in dezelfde provincie liggen, van een commissie uit Gedeputeerde Staten der betrokken provinciën.

Artikel 21. 1. Indien gemeenten, hetzij afzonderlijk, hetzij gezamenlijk, in overeenstemming met Onze Minister een voorziening treffen terzake van het op een of meer verzamelplaatsen bijeenbrengen van destructiemateriaal, wordt — onverminderd de bijdrage van de ondernemer op de voet van artikel 20, eerste lid — in de ten laste van de gemeente blijvende kosten door het Rijk tenminste vijftig procent bijgedragen, hetzij voor onbepaalde tijd, hetzij gedurende een bepaalde termijn van tenminste tien jaren.

2. Een bijdrage van het Rijk, als bedoeld in het eerste lid, benevens de tijd, waarvoor een bijdrage wordt verleend, worden door Onze Minister vastgesteld. Indien de bijdrage voor een bepaalde termijn is vastgesteld, kan Onze Minister na afloop van die termijn een nieuwe termijn vaststellen, bij welke beschikking tevens de omvang der bijdrage kan worden herzien met dien verstande, dat daarbij de bijdrage niet lager kan

¹⁾ *Stb.* 1851, 85, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 augustus 1956 (*Stb.* 455).

²⁾ *Stb.* 1850, 39, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 augustus 1956 (*Stb.* 455).

worden gesteld dan vijftig procent van de ten laste van de gemeente blijvende kosten.

3. Onze Minister stelt zo nodig de door de ondernemer verschuldigde jaarlijkse bijdrage vast naar de mate van diens uit de getroffen voorziening voortvloeiende voordelen.

4. Een voorziening, als bedoeld in dit artikel, komt niet tot stand, alvorens de ondernemer is gehoord.

Beroep

Artikel 22. Van een beschikking ingevolge de artikelen 5, 6, 7, 10 of 21, derde lid, kunnen burgemeester en wethouders van de gemeenten en de ondernemers, voorzover de gemeenten dan wel de ondernemers daarbij belang hebben, bij Ons in beroep komen binnen dertig dagen na dagtekening van de *Nederlandse Staatscourant*, waarin de beschikking is bekendgemaakt, of, zo de beschikking niet in de *Nederlandse Staatscourant* is bekendgemaakt, binnen dertig dagen na ontvangst door de belanghebbende. Wij beslissen, de Raad van State, afdeling voor de geschillen van bestuur, gehoord.

Destructieraad

Artikel 23. 1. Er is een Destructieraad, welke zijn zetel heeft te 's-Gravenhage.

2. De Destructieraad bestaat uit ten hoogste vijftien leden. Wij wijzen de ambtenaren aan, die ambtelijk lid zijn. Het aantal dezer leden bedraagt ten hoogste zes. Wij benoemen en ontslaan de niet-ambtelijke leden.

3. Wij benoemen tot niet-ambtelijke leden drie vertegenwoordigers van de gemeenten, drie vertegenwoordigers van de ondernemers en drie vertegenwoordigers van de veehouders, op voordracht van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen organisaties.

4. Wij wijzen uit de leden de voorzitter van de Destructieraad aan, alsmede, al dan niet uit de leden, een secretaris. Aan de secretaris kan een beloning worden toegekend.

5. De voordracht tot een aanwijzing, benoeming of ontslag, als bedoeld in het tweede, derde of vierde lid, wordt Ons gedaan door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening.

6. De Destructieraad heeft tot taak zich te beraden omtrent de vraagstukken, verbandhoudende met het door verwerking onschadelijkmaken van ondeugdelijk materiaal van dierlijke herkomst. Hij dient Onze Minister, ook eigener beweging, van advies. Hij moet worden gehoord omtrent de ingevolge of krachtens deze wet te nemen maatregelen van wetgevende of uitvoerende aard, met uitzondering van provinciale en gemeentelijke maatregelen. Hij is bevoegd zich door deskundigen te doen bijstaan.

7. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere voorschriften gegeven omtrent de benoeming, de schorsing en het ontslag der niet-ambtelijke leden, alsmede omtrent de werkwijze van de Destructieraad en de vacatiegelden en vergoedingen van reis- en verblijfkosten der leden en deskundigen.

Toezicht

Artikel 24. Het toezicht op de naleving van deze wet, in het bijzonder van de bepalingen, strekkende tot bescherming van de belangen van de openbare gezondheid, wordt onder de bevelen van Onze Minister opgedragen aan de hoofdinspecteur, alsmede aan een of meer inspecteurs, bedoeld in artikel 31 der Vleeskeuringswet (*Stb.* 1919, 524).

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 25. 1. Aan de ondernemer, wiens destructor is toegelaten ingevolge het Destructiebesluit 1942, wordt een vergunning, als bedoeld in artikel 5, verleend.

2. De gebiedsindeling, vastgesteld bij beschikking van de Staatssecretaris van Sociale Zaken (Volksgezondheid) en de Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening van 2 April 1951, no. 7760, Afdeling Volksgezondheid I (*Stert.* 1951, 85)¹⁾, wordt voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde geacht te zijn vastgesteld ingevolge artikel 10.

3. De ondernemer, die op het tijdstip van het inwerking-treden van deze wet een vergunning heeft tot het verwerken van ander materiaal dan destructiemateriaal, wordt voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde geacht deze vergunning te hebben ontvangen ingevolge artikel 6.

4. Gedurende het tijdvak, waarin nog niet een verordening, als bedoeld in artikel 17, eerste lid, in werking is getreden, geeft de eigenaar of houder van destructiemateriaal terstond kennis van de aanwezigheid van dit destructiemateriaal aan het hoofd van de keuringsdienst, bedoeld in artikel 20 van de Vleeskeuringswet (*Stb.* 1919, 524), dan wel aan de in diens plaats door burgemeester en wethouders aangewezen ambtenaar. Deze kennisgeving geldt als aangifte ingevolge artikel 12, eerste lid.

Artikel 26. In de Vleeskeuringswet (*Stb.* 1919, 524), worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I

Artikel 2 wordt aldus gelezen:

1. Deze wet verstaat onder:

a. vlees: gestorven of gedode slachtdieren of delen van deze, daaronder begrepen ongeboorte vruchten, mits die dieren of die delen noch verduurzaamd, tenzij door afkoeling, noch toebereid zijn.

Van de voorgaande bepaling zijn uitgezonderd hoornen, hoeven, klauwen, borstels, wol, huiden, voor zover deze laatste niet afkomstig zijn van varkens, en andere bij algemene maatregel van bestuur aan te geven, voor technische doeleinden bestemde, delen;

b. vleeswaren: verduurzaamd, tenzij door afkoeling, of toebereid vlees, ook indien het met andere stoffen vermengd is, met uitzondering van bij algemene maatregel van bestuur aangewezen vleesproducten.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden in het belang van de volksgezondheid voorschriften gegeven betreffende het verduurzamen en toebereiden van vlees en wordt bepaald, welke stoffen bij het bereiden van vleeswaren niet mogen worden gebruikt.

II

Artikel 4 wordt aldus gelezen:

1. Slachtdieren zijn vóór en ná het slachten aan keuring onderworpen.

2. Gestorven of in nood gedode slachtdieren zijn aan de keuring ná het slachten onderworpen.

3. Doodgeboren slachtdieren, vruchten, welke bij het slachten worden aangetroffen, gestorven eenhoevige dieren en runderen, welke jonger zijn dan zeven dagen en gestorven schapen, geiten en varkens, welke jonger zijn dan dertig dagen, worden onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier.

III

In artikel 15 wordt het cijfer vóór het eerste lid geschrapt en vervalt het tweede lid.

IV

1. In artikel 17, eerste lid, wordt gelezen in plaats van „artikel 18, eerste lid, sub k”: artikel 18, eerste lid, sub i, en in plaats van „artikel 39, eerste lid, sub a”: artikel 39, sub a.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij beschikking van de Staatssecretaris van Sociale Zaken (Volksgezondheid) en de Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening van 8 Mei 1953, no. 6300, Directie Volksgezondheid, Afdeling Gezondheidsbescherming (*Stert.* 1953, 117).

2. In artikel 17, vierde lid, wordt gelezen in plaats van „39, eerste lid, sub *b* of *c*”: 39, sub *b*.

V

Artikel 18, eerste lid, wordt gewijzigd als volgt:

1. Het gestelde onder *i* wordt gelezen:

i. aan welke voorwaarden bij het vervoer van vlees van de ene gemeente naar de andere, uitgezonderd het vervoer, bedoeld in artikel 9, moet worden voldaan.

2. Het gestelde onder *k* vervalt.

VI

Artikel 29 wordt aldus gelezen:

1. Ingevoerd vlees wordt goedgekeurd of afgekeurd en als zodanig gemerkt.

2. Afgekeurd vlees wordt door de zorg van de ambtenaar, bedoeld in artikel 27, eerste lid, onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier, tenzij het binnen tweemaal vier en twintig uur door de belanghebbenden wordt teruggevoerd naar het land van herkomst.

3. Onbruikbaarmaking voor voedsel voor mens en dier geschiedt onverwijld, indien het vlees dreigt in ontbinding over te gaan.

VII

Artikel 39 wordt aldus gelezen:

Het is verboden:

a. vlees wederrechtelijk te onttrekken aan keuring of herkeuring of aan bruikbaarmaking voor voedsel voor mens en dier;

b. vleeswaren, die bereid zijn in strijd met de voorschriften van de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 2, tweede lid, te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, tot vervoer of aflevering voorhanden te hebben, in voorraad te hebben, of, tenzij ter naleving van enig wettelijk voorschrift, te vervoeren of te doen vervoeren.

Artikel 27. In de Veewet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I

In artikel 73, aan het slot, vervallen de woorden „of, indien de eigenaar dit wenst, als voedingsmiddel onbruikbaar gemaakt”.

II

Artikel 74 wordt aldus gelezen:

Door Ons worden voorschriften gegeven omtrent:

a. de wijze, waarop de dieren, waarvan het vlees aan keuring onderworpen is, worden geslacht;

b. de gemeenten en de plaatsen waar, alsmede de tijdsruimten, waarbinnen vlees ter keuring kan worden aangeboden;

c. de staat, waarin vlees ter keuring aangeboden en voor uitvoer ingeladen wordt;

d. de keuring en de sterilisatie van vlees;

e. de wijze, waarop de merken worden ingericht en aangebracht.

Artikel 28. In de Wet op de economische delicten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I

In artikel 1, 2°, onder *a*, wordt in plaats van: „sub *a* en *k*” gelezen: sub *a* en *i*.

II

Artikel 1, 2°, onder *i*, wordt aldus gelezen:

de artikelen 3, eerste lid, 4, 5, eerste en tweede lid, 6, 9, 10, eerste en zevende lid, 11, 12, eerste en derde lid, 13, tweede, derde, vierde en vijfde lid, 15, 17, eerste en tweede lid, 25, vierde lid, van de Destructiewet.

Artikel 29. Het Destructiebesluit 1942 vervalt.

Artikel 30. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel „Destructiewet”.

Artikel 31. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip. Wij behouden Ons voor een ander tijdstip vast te stellen, waarop artikel 23 in werking treedt, in welk geval artikel 11 van het Destructiebesluit 1942 op dat tijdstip vervalt.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 21 februari 1957.

JULIANA.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*
J. G. SUURHOFF.

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*
MANSHOLT.

Uitgegeven de tweeëntwintigste maart 1957.

De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 55/56, 4103;

Bijl. Hand. II 56/57, 4103; Hand. II 56/57, bladz. 3221, 3222;

Bijl. Hand. I 56/57, 4103; Hand. I 56/57, bladz. 3103.